

Devlet Memurları Kanunu Genel Tebliği (Seri No 123)

BÜMKO-KY-10-115567-118

KONU:

Bilindiği üzere, Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulu'nun 9.2.1990 günlü ve 20428 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 7.12.1989 günlü ve Esas No:1988/6, Karar No:198/4 sayılı Kararında, Sıkıyönetim Komutanlarının istemleri üzerine görevlerine son verilen memurların, diğer kamu görevlilerinin ve kamu hizmetlerinde görevli işçilerin, ilk kez kamu görevine girdikleri tarihte bu görev için yasa ve yönetmeliklerde öngörülen nitelikleri kaybetmemiş olmaları koşuluyla, işlerine son verildiği bölgede sıkıyönetim kalktıktan sonra kurumlarınca eski görevlerine iade edilmeleri gerektiğine karar verilmiştir.

Bakanlığımızca kamu kurum ve kuruluşlarına bu karar üzerine verilen görüşlerde, 2575 sayılı Danıştay Kanununun 40 ıncı maddesinin 4 üncü fıkrası uyarınca İçtihadı Birleştirme Kurulu Kararlarına Danıştay daire ve kurulları ile idari mahkemelerin ve idarenin uymak zorunda oldukları belirtilerek, 1402 sayılı Sıkıyönetim Kanununun değişik 2 nci maddesi gereğince sıkıyönetim komutanlarının istemi üzerine görevlerine son verilen personelin kamu görevine girdikleri tarihte bu görevler için yasa ve yönetmeliklerde öngörülen nitelikleri kaybetmemiş olmaları koşuluyla anılan karar çerçevesinde görevlerine iade edilmeleri gerektiği belirtilmiş, ancak anılan kararda ilgililerin açıkta geçen sürelerle ilişkin aylık ve diğer özlük haklarının ödeneceğine ilişkin bir hüküm bulunmaması nedeniyle, aksine bir yargı kararı olmadıkça açıkta geçen sürelerle ilişkin aylık ve diğer özlük haklarının ödenemeyeceği ifade edilmişti.

Bakanlığımıza intikal eden ve Danıştayca onaylanan idari yargı kararlarında, Danıştay İçtihadı Birleştirme Kurulunun anılan kararında belirtilen nedenlerle sıkıyönetim komutanlarının istemi üzerine görevlerine son verilen personelin görevden alındıkları tarih ile sıkıyönetimin sona erdiği tarih arasında geçen sürelerin, ilgililerin memuriyet kıdeminde dikkate alınamayacağı ve bu süreye ilişkin maaş ve maaşa bağlı özlük haklarının ödenmesine olanak bulunmadığı, buna karşılık, sıkıyönetimin sona erdiğini tarihten önceki bir tarihe taşımamak koşuluyla ilgililerin göreve iade edilmek üzere idareye başvurduğu tarihten geriye doğru beş yıllık süreye ait aylık ve buna bağlı özlük haklarının ödenmesinin içtihadı birleştirme kararının ve 1050 sayılı Yasanın 93 üncü maddesinin doğal gereği olduğu belirtilmektedir.

Öte yandan, Danıştay Dava Daireleri kurulunun 31.1.1989 tarih ve Esas No:1967/727, Karar No:1968/78 sayılı kararında; tazminat istenen dönemde davacının çalışarak elde ettiği bir geliri varsa bu gelirin, kamu kurumundan ya da özel teşebbüsten elde edilmiş olup olmadığına bakılmaksızın ödenecek tazminat miktarından düşülmesi gerektiğine karar verilmiştir.

Bu itibarla, istikrar kazanan sözkonusu yargı kararları karşısında, idarenin boş yere yargı gideri ödememesi, ilgililerin mağduriyetlerinin önlenmesi ve kamu kurum ve kuruluşları arasında uygulama birliğinin sağlanması için, 1402 sayılı Kanun uyarınca sıkıyönetim komutanlarının istemi üzerine görevlerine son verilenlerden Danıştayın anılan içtihadı birleştirme kararı üzerine görevlerine iade edilenlere Danıştay içtihadı birleştirme kararının Resmi Gazetede yayımlandığı 5.2.1990 tarihinden geriye doğru beş yılı aşmamak ve daha önce görev yaptıkları yerde sıkıyönetimin sona erdiği tarihten önceki bir tarihe taşımamak koşuluyla belirlenecek dönem için açıkta geçirdikleri sürelerle ait aylık ve diğer özlük haklarının herhangi bir yargı kararı aranmaksızın ödenmesi, ödeme yapılan dönemde varsa kamu ya da özel teşebbüsten elde etmiş oldukları gelirlerin ödenecek miktardan mahsup edilmesi gerekmektedir.